

<i>preek</i>	1 mei 2022
<i>thema</i>	Je staat er niet alleen voor!
<i>tekst</i>	Genesis 9:16: “Als Ik de boog in de wolken zie verschijnen, zal Ik denken aan het eeuwigdurende verbond tussen God en al wat op aarde leeft”
liturgie:	
<i>votum =</i>	LvdK Psalm 121:1 (Ik sla mijn ogen op en zie de hoge bergen aan)
<i>groet</i>	LvdK Psalm 121:2,3,4 (vers 2 en 4 met tegenstem)
<i>gebed</i>	kinderlied (Zimmer: Ken je dit verhaal; https://www.youtube.com/watch?v=E2cu_EaAi7o)
<i>kinderen naar club</i>	
<i>lezen Genesis 9:8-17</i>	ELB 465 (Mijn zegen krijg je mee)
<i>preek</i>	LvdK Gezang 44 (Dankt, dankt nu allen God)
<i>lezen Matteüs 5:43-48</i>	LvdK Gezang 411:1,6 (Wilhelmus van Nassouwe)
<i>gebed voor de koning</i>	LvdK Psalm 61:4 (O Heer, geef den koning vrede)
<i>gebedspunten (met filmpje)</i>	
<i>gebed</i>	
<i>collecte</i>	
<i>kinderen terug uit club</i>	Opwekking 770 (Hoe wonderlijk mooi is uw eeuwige naam)
<i>zegen</i>	

De regenboog is zo bijzonder.

Een mooie scherpe regenboog is prachtig. Als je hem ziet, moet je dat even delen met een ander. Dan moet je gewoon even zeggen: kijk, een regenboog! Dan zeg je zelfs tegen wildvreemde mensen: mooi hè! Je kunt er samen van genieten. En in de vakantie sta je naast elkaar foto's te maken van de regenboog. Want het is echt bijzonder.

Over de regenboog kun je lekker fantaseren.

In sprookjes wordt verteld dat aan het eind van de regenboog een pot met goud staat. Klim maar tegen de regenboog op. Als je boven bent, glijd je zo aan de andere kant naar beneden en dan ben je rijk want daar is de pot met goud en die is voor jou. Aan zulke sprookjes kun je zien dat de regenboog tot de verbeelding spreekt.

Het mooie is dat de regenboog ook in de bijbel wordt genoemd.

Hij komt niet zo vaak voor in de bijbel. In totaal maar vier keer: twee keer in het Oude Testament en twee keer in het Nieuwe Testament.

Je leest erover in Genesis 9 (waar we het zo meteen over gaan hebben) maar daarna lees je er nog maar één keer over in het Oude Testament, namelijk in Ezechiël 1 vers 28.

Ezechiël krijgt een visioen, een soort droom, en als dat hem overkomt, ziet hij iets dat hij nauwelijks kan omschrijven. Hij beseft dat het gaat om de stralende verschijning van de HEER maar hij heeft eigenlijk geen woorden om te omschrijven wat hij ziet. Hij ziet iemand die eruitziet als een mens. Rondom hem ziet Ezechiël een schitterend licht. Van dat licht zegt hij: *Dat licht had allerlei kleuren. Het zag eruit als een regenboog die in de wolken verschijnt.* Hij zegt er achteraan: *Zo liet de Heer zich aan mij zien, stralend en machtig* (Ezech. 1:27-28 BGT). Dus: de gloed van God heeft de kleuren van de regenboog.

In het Nieuwe Testament lees je twee keer over de regenboog, allebei de keren in het boek Openbaring.

In Openbaring 4 vers 3 gaat het (net als in Ezechiël 1) om een visioen. Dit keer krijgt niet *Ezechiël* maar *Johannes* een visioen. In dat visioen mag Johannes boven komen: hij is welkom in de hemel. Hij ziet daar iemand op een troon zitten en hij schrijft over die

persoon op de troon: Hij *straalde als groene en rode edelstenen. Boven de troon was een schitterende regenboog* (Openb. 4:3 BGT). Dus: rondom Gods troon is de regenboog.

In Openbaring 10 vers 1 vertelt Johannes dat hij een machtige engel uit de hemel ziet neerdalen. Het is echt een machtige engel want hij zet zijn rechtersoet op de zee en zijn linkersoet op het land en zijn stem is luid, zo luid als van een leeuw die brult. Johannes schrijft over deze engel: *Hij had een wolk als een mantel om zich heen, en boven zijn hoofd was een regenboog* (Openb. 10:1 BGT). Dus: bij één van Gods machtige engelen is de regenboog.

De regenboog komt dus niet vaak voor in de Bijbel maar is toch wel een heel bijzonder teken! Mooi om het daar eens over te hebben. God laat aan Noach de regenboog zien en Hij zegt: dit is een teken van mij; via de regenboog laat Ik zien dat je er niet alleen voorstaat!

Ze zijn maar met een klein clubje.

Ze hebben een jaar lang op een kluitje gezeten in de ark. In die grote drijvende kist zat maar één raam dus het was er pikkedonker geweest. Ze hebben gevoeld dat de kist aan de grond liep, maar toen konden ze er nog niet uit; ze moesten afwachten en geduld hebben. En dan komt de dag dat ze eindelijk naar buiten kunnen: Noach en zijn vrouw, en ook de drie zoons van Noach en hun vrouwen. Gelukkig zijn er veel dieren om hen heen en daardoor lijkt het nog wat, maar ze zijn maar met een klein clubje.

Ze zien de aarde voor zich.

Ze moeten er aan wennen dat ze weer gewoon in het daglicht zijn en dat ze weer buiten zijn en dat ze gewoon rond kunnen lopen op de vaste grond. Ze zien de aarde voor zich: dat kleine stukje wat je echt kunt zien en ook die hele omgeving waar ze hun gedachten over laten gaan.

Ze weten dat de aarde groot is.

Voor hun kleine groepje is de aarde eindeloos groot. En ze moeten alles vanaf de grond opbouwen. Er is niets over van wat er eerder was. De moed zou je in de schoenen zinken. Je weet niet waar je beginnen moet. Het gaat hun macht te boven. Dit is te groot.

God stuurt hen erop uit.

Hij wil dat er meer mensen komen want acht is niet genoeg. Ze moeten dus zorgen dat er kinderen geboren worden. Ze moeten niet bij elkaar blijven hangen rondom de ark, maar ze moeten erop uit: ze moeten de wereld verkennen en ontwikkelen. Ze moeten aan het werk en God wil dat ze goed hun best doen. De aarde moet er mooi bij komen te liggen.

Ze zijn zo kwetsbaar als wat.

Misschien ervaar je dat op dit moment niet zo, omdat je je sterk voelt en omdat je het idee hebt dat je de hele wereld aan kunt. Maar die kwetsbaarheid is er altijd want een ongeluk kan je leven verwoesten.

Mensen die ziek zijn, ervaren die kwetsbaarheid aan hun eigen lijf. Je moet ontzettend veel energie steken in het bestrijden van je ziekte. Je hebt er een complete dagtaak aan. Je zit zo te worstelen met de meest gewone dingen. De eenvoudigste handeling kost je al de grootste moeite, en wat ben je blij als het je weer gelukt is.

Bij een baby zie je die kwetsbaarheid ook. Zo'n kleintje heeft echt *zorg* nodig.

Mensen zijn kwetsbaar.

En ook de aarde is kwetsbaar.

Als je er vanuit de ruimte naar kijkt, zie je de aarde zweven; een mooi gekleurde bol die daar zweeft in de grote, lege onherbergzaamheid van het heelal. Mooi hè? Maar de aarde hoeft maar een klein duwtje te krijgen en het is afgelopen met het leven op aarde. Dat is nou de planeet waar wij ons met z'n allen op bevinden. En als je hier op aarde om je heen kijkt: al dat water! Hoe houden we droge voeten met z'n allen? Hoe moet het gaan met het leven?

God legt zijn regenboog om de aarde heen.

Het is of God wil zeggen: *Ik* bescherm de aarde wel! *Ik* bescherm de dieren wel! *Ik* bescherm de mensen wel! *Ik* bescherm jou wel! *Ik* bescherm je kinderen wel! Kijk maar naar de regenboog. Je bent beschermd!

De regenboog is het teken dat God voor je zorgt.

Als mensen honger hebben, mogen ze eten. God vindt het goed dat ze vruchten plukken van de bomen en dat ze eten wat er verder groeit. Ook van de dieren mogen ze eten; ze hoeven geen vegetariër te zijn. Maar ze moeten respectvol omgaan met de dieren. Dieren zijn namelijk levende wezens die ook gevoel hebben; schepsels van God zijn ze, maar onder bepaalde voorwaarden mag je ze toch doden. *Mensen* mag je nooit doden. God verbiedt dat en Hij licht zijn verbod toe. Hij zegt: *Ik heb de mensen zo gemaakt dat ze op mij lijken. Daarom moet iemand die een ander mens doodt, zelf gedood worden.*

God zorgt voor de aarde. Jezus herinnert daaraan in Matteüs 5.

God doet wat Hij beloofd heeft. Hij laat elke dag de zon opgaan en ook weer ondergaan. Alles wat leeft heeft voordeel van de zon. Niet alleen Gods kinderen! maar alle mensen! En als God de regen laat vallen, heeft alles wat leeft daar voordeel van. Niet alleen goeie mensen profiteren van de regen! ook wie zich als een bruto gedraagt krijgt de regen die hij nodig heeft.

God is in zijn zorg volmaakt, en de regenboog is daar het teken van. God laat daarmee zien dat je er niet alleen voorstaat.

Die bevestiging is heel belangrijk voor Noach want hij heeft met zijn gezin het geweld van Gods toorn meegemaakt.

Toen hij met zijn vrouw, en met zijn drie zoons, en met de vrouwen van zijn zoons, en met de dieren, aan boord was, was het gaan regenen, gruwelijk eindeloos overvloedig. Alles had God van de aarde weggevaagd. Noach heeft het meegemaakt terwijl hij opgesloten zat in zijn grote drijvende kist.

Hoe moet Noach verder leven?

Hij heeft zo'n vreselijk geweld meegemaakt. Dat moet wel in zijn geheugen zijn gegrift: alles wat de mensen elkaar aandeden voor het water kwam, en ook Gods woedende reactie waardoor het water kwam. De herinnering aan al dat geweld heeft hij bij zich.

Je kunt je voorstellen dat Noach er helemaal onzeker van wordt. Immers: Noach draagt de zonde mee in zijn eigen hart. En het komt er in zijn leven ook uit. Bij zijn kinderen zie je precies hetzelfde. God heeft de aarde schoongeveegd en alleen Noach vond bij de HEER genade. Maar na de zondvloed komt de zonde net zo hard weer terug. Hoe moet dat toch? Hoe moet Noach verder? en hoe moeten zijn kinderen verder?

God sluit een verbond met Noach.

God komt met een heel duidelijk verhaal. Zo'n zondvloed als er geweest is, zal er nooit meer zijn. Dat is een absolute belofte. God legt geen enkel verband met het gedrag van ons mensen. Hoe je je ook gedraagt, de aarde blijft bestaan. Dat is een duidelijk verhaal.

God sluit een verbond met de aarde.

Hij maakt een afspraak met onze leefwereld, een afspraak waar Hij zichzelf aan bindt: Hij zal onze leefwereld laten voortbestaan. Daar hoef je niet over in te zitten. God zal zorgen dat de *mensen* op de aarde kunnen leven. God zal ook zorgen dat de *dieren* op de aarde kunnen leven. Noach hoeft dus niet angstig te zijn. De regen hoeft hem geen angst aan te jagen. Soms regent het zo hard dat de druppels weer omhoog stuiteren. Soms regent het zo lang door dat het water niet weg kan. Daar kun je bang van worden want zulke regen kan een hoop ellende veroorzaken. Maar één ding is zeker: er komt nooit een herhaling van de zondvloed. Altijd zullen er plaatsen op aarde zijn waar je een goed heenkomen zult hebben. Dat is wat God in zijn genade belooft. Daar verplicht Hij zichzelf toe. Dat is zijn verbond.

Naar dit verbond verwijst de profeet Jesaja (in Jesaja 54).

De HEER zegt tegen zijn volk (dat Hij aanduidt als zijn vrouw): *Eerst was ik kwaad op je, en daarom liet ik me niet zien. Maar dat duurde maar even. Vanaf nu zal ik weer voor je zorgen. Ik zal altijd van je houden. Ik, de Heer, zal je bevrijden. Toen Noach leefde, heb ik gezegd: 'Nooit meer zal de aarde door water bedekt worden.'* Dat heb ik aan Noach beloofd. En nu beloof ik jou dat ik nooit meer kwaad op je zal worden. Ik zal je nooit meer bang maken. Bergen kunnen van plaats veranderen en heuvels kunnen verdwijnen. Maar mijn liefde voor jou zal nooit verdwijnen. Mijn belofte van vrede geldt voor altijd. Dat zeg ik omdat ik van je houd (Jes. 54:8-10 BGT).

De regenboog is er het teken van.

Als je de regenboog ziet, mag je denken aan de tijd van Noach en aan Gods verbond met de aarde. Dat is zo waardevol! voor Noach! en voor alle mensen! Dat is zo waardevol! voor mensen die in vrede leven! en voor mensen die oorlogsgeweld meemaken! We mogen elkaar wijzen op de regenboog. We mogen elkaar herinneren aan Gods verbond met de aarde! Daar hoeft je niet aan te twijfelen. Kijk maar naar de regenboog.

De regenboog is het teken van Gods genade. God laat daarmee zien dat je er niet alleen voorstaat.

God van Noach! God van Abraham! God van onze ouders! God van onze kinderen! Mijn God!

Geef mij oog voor de regenboog, als teken dat ik er niet alleen voorsta. Ik dank U dat U aan mij uw heerlijkheid laat zien, ondanks al mijn kwetsbaarheid, ondanks al mijn zonden. Als er bij mij toch nog weerstand is, breek het dan af. En als er in mijn hart twijfel is, blaas het dan weg. Vervul mij van uw Geest zodat ik steeds meer U weerspiegel, U die door Jezus Christus *mijn* God en *mijn* Vader bent.

Amen.